کمیته محتوایی قرارگاه جنگ ترکیبی بلاغ مبین

نشریه موکب

انحصار مدیریت تنگه هرمز در اختیار ایران

۱۴۰۵/۰۴/۲۴ | شماره ۹۷

انحصار مدیریت تنگه هرمز در اختیار ایران

سرخط

اهرم راهبردی هرمز:

تنگه هرمز به عنوان یکی از حیاتی‌ترین شاه راه‌های انتقال انرژی در دنیا، جایگاهی بی بدیل در معادلات ژئوپلیتیک جهان دارد. این آبراه استراتژیک در دوران جنگ تحمیلی اخیر، به عنوان ابزاری مهم و تعیین کننده در دستان توانمند جمهوری اسلامی ایران قرار گرفت و با بهره برداری هوشمندانه از این اهرم، شاهد استیصال کامل آمریکا و غرب در برابر اراده ملت ایران بودیم.

حق حاکمیت ایران:

تأکید مقام معظم رهبری بر این موضوع که مدیریت این آبراه باید توسط ایران انجام شود، ریشه در واقعیت‌های میدانی و حقوقی دارد. مدیریت تنگه هرمز نه تنها بخشی از اقتدار ملی ماست، بلکه یکی از حقوق اساسی و بین المللی ایران محسوب می‌شود؛ همان گونه که دیگر قدرت‌ها در نقاط مختلف جهان بر منافع حقوقی و سرزمینی خود تسلط کامل دارند.

ناکامی زیاده‌خواهان:

تلاش‌های بی وقفه و اخیر آمریکا برای بین المللی کردن یا تحت مدیریت درآوردن این تنگه، بارها با درایت و اقتدار نیروهای مسلح ایران ناکام مانده و به اثبات رسیده است که امنیت و مدیریت این منطقه، تنها در اختیار جمهوری اسلامی ایران است.

راهبرد قاطع رهبری:

مقام معظم رهبری نیز در بیانی قاطع، راهبرد جمهوری اسلامی را چنین ترسیم کرد: «باذن الله تعالی ما حتماً متجاوزین تبهکاری که کشور ما را مورد حمله قرار دادند را رها نمی‌کنیم. حتماً غرامت تک‌تک صدمات وارد شده و خون‌بهای شهیدان و دیه جانبازان این جنگ را طلب خواهیم کرد و حتماً مدیریت تنگه هرمز را به مرحله جدیدی وارد خواهیم نمود.»

مدیریت انحصاری هرمز:

این گزاره، فصل الخطاب تمامی گمانه زنی‌هاست. مدیریت بر تنگه هرمز، از اختیارات انحصاری جمهوری اسلامی ایران است و هرگونه کنشگری غیرمسئولانه از سوی قدرت‌های فرامنطقه ای، خللی در این اراده ایجاد نخواهد کرد.

هرمز؛ نماد اقتدار ایران:

دوران زورگویی و نادیده گرفتن حقوق ملت‌ها به پایان رسیده است؛ امروز تنگه هرمز در دستان مقتدر ایران، تضمین کننده امنیت منطقه و ابزاری برای استیفای حقوق تضییع شده ملت ایران در برابر متجاوزین تبهکار است. ایران اسلامی با اتکا به همین قدرت، مسیر آینده خود را در مدیریت این شاه راه حیاتی با صلابت طی خواهد کرد.

نویسنده: حجت‌الاسلام مرتضی غرسبان

روایت الهی

تنگه هرمز، به مثابه یک امانت:

قرآن کریم در آیه ۵۸ سوره نساء یک قاعده بنیادین را بیان می‌کند: «إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَى أَهْلِهَا». این فرمان تنها درباره امانت‌های فردی نیست؛ بلکه مسئولیت‌های اجتماعی و حکومتی را نیز در بر می‌گیرد. هر جایگاهی که امنیت، حقوق و سرنوشت ملت به آن وابسته باشد، امانتی است که باید در اختیار اهل آن قرار گیرد. از همین منظر، مدیریت گذرگاه‌های راهبردی، پیش از آنکه یک امتیاز سیاسی باشد، مسئولیتی برای صیانت از امنیت و استیفای حقوق ملت ایران است.

مرابطه؛ وظیفه اهل امانت:

وقتی امانت به اهل آن سپرده شد، وظیفه آنان پاسداری از آن است: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا» (آل‌عمران: ۲۰۰). «مرابطه» در آموزه‌های دینی، حضور دائمی در آنها وابسته است. در تفسیر «رابطوا» آمده است: «در حفظ مرزهای جغرافیایی از هجوم دشمن، حفظ مرزهای اعتقادی و فکری، از طریق مباحث علمی و حفظ مرز دل‌ها، از هجوم وسوسه‌ها بکوشید.» (تفسیر نور، ج ۱، ص ۶۸۵). بنابراین، پاسداری از گذرگاه‌های راهبردی، بخشی از مسئولیت الهی حکومت برای تأمین امنیت و حفظ حقوق مردم است.

تنگه هرمز؛ نفی سلطه دشمن:

طبق فرمان الهی، کفار نباید بر مؤمنان تسلط داشته باشند: «وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا» (نساء: ۱۴۱). بر اساس این دستور الهی به هیچ عنوان نباید موقعیتی را در اختیار دشمن قرار دهیم که بر ما مسلمانان برتری داشته باشند. چنانچه مدیریت تنگه هرمز در اختیار دشمن آمریکایی قرار گیرد موجب سلطه آنان بر مسلمانان است.

انقلابی‌گری؛ حرکت به سوی آرمان‌ها:

نفی سلطه، بدون قدرت و بازدارندگی تحقق نمی‌یابد. خداوند فرمان می‌دهد: ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ﴾ (انفال: ۶۰) تا دشمن جرئت تجاوز پیدا نکند. اگر با وجود این اقتدار، کسی همچنان بخواهد حقوق ملت‌ها را غارت کرده و بر شریان‌های حیاتی آنان دست‌اندازی کند، منطق قرآن، کوتاه کردن دست متجاوز است: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا﴾ (مائده: ۳۸). گاهی اوقات دزد یک شخص است و گاهی اوقات دزد یک حکومت است. بر همین اساس، جمهوری اسلامی ایران با اتکا به اقتدار مشروع خود، اجازه نخواهد داد قدرت‌های سلطه‌گر این گذرگاه راهبردی را به ابزاری برای سرقت حقوق ملت ایران و منطقه تبدیل کنند.

نویسنده: سرکار خانم الهه فیروزی

روایت زمینی

تنگه هرمز کانون اقتصاد انرژی جهان:

تمرکز حدود ۶۵ درصد از ذخایر اثبات‌شده نفت، ۲۷ درصد از ذخایر گاز طبیعی جهان در کشورهای حاشیه خلیج فارس و روزانه به طور میانگین ۲۰ میلیون بشکه نفت خام معادل (یک پنجم مصرف جهان) و مطابق اعلام رسمی سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد (FAO)، حدود ۳۰ درصد از تجارت جهانی کود از این تنگه عبور می‌کند. منطقه خلیج فارس سهمی معادل ۳۰ تا ۳۵ درصد از اوره جهان و ۲۰ تا ۳۰ درصد از صادرات آمونیاک را در اختیار دارد که باعث شده جایگزینی برای این تنگه نباشد.(سایت دانشگاه بزرگمهر)

تنگه هرمز در نگاه استراتژیست‌ها:

آلفرد مهن استراتژیست و طرّاح آمریکایی که افسر نیروی دریای آمریکا نیز بوده، می‌گوید: «هیچ کشوری نمی‌تواند بر دنیا مسلط شود، مگر آنکه بر دریاها و آب‌های آزاد جهان تسلط یابد؛ تسلطی که تنها با کنترل تنگه‌ها، کانال‌ها و جایگاه‌های استراتژیک در جهان تحقق پیدا می‌کند.» تنگه هرمز از همین منظر سلاحی راهبردی به شمار می‌رود که می‌تواند به هژمونی آمریکا و متحدانش پایان دهد. (کتاب جنگ سرد ایران و آمریکا، ص ۴۱) در این باره، تیموتی جان مارشال تحلیل‌گر ژئوپلیتیک و نویسنده کتاب پرفروش «زندانیان جغرافیا» می‌گوید: «تنگه هرمز عظیم‌ترین ماشین نظامی تاریخ جهان را به زانو درآورده است؛ آن‌ها نمی‌توانند از پس این شکاف ۲۰ مایلی برآیند. پیروزی ایران در تنگه هرمز یک شکست استراتژیک جهانی و تکان‌دهنده برای ایالات متحده خواهد بود.»

نگاهی واقع بینانه بر مدیریت تنگه هرمز:

با توجه به اهمیت راهبردی تنگه هرمز و تأکیدی که استراتژیست‌های آمریکایی بر آن داشته‌اند و نیز دکترین روسای جمهور آمریکا، از گذشته تا امروز، برای تسلط بر منطقه غرب آسیا و به‌ویژه این تنگه ترسیم کرده‌اند، نگاه واقع‌بینانه آن است که آمریکایی‌ها نه با یادداشت های دیپلماتیک و نه با تفاهم‌نامه های سیاسی، حاضر به واگذاری مدیریت این آبراه به جمهوری اسلامی ایران نیستند. اگر با دقت بیشتری بنگریم، این مسئله در تقابل آشکار با روحیه هژمونیک و لیبرال دموکراسی غربی قرار دارد؛ نظامی که سالها بر پایه غارت و جنایت تداوم یافته است. حال آنکه جمهوری اسلامی، با تمدنی پاک و رویه‌ای استکبارستیز، در نقطه مقابل این جریان ایستاده است. با وجود این تضاد تمدنی، هرگونه تلاش برای دستیابی به نتیجه از راه صلح با آمریکا، رویکردی ساده‌لوحانه به شمار می‌رود. جمهوری اسلامی ایران باید بدون هراس، مسیر مدیریت در تنگه هرمز را ادامه دهد؛ زیرا تنگه هرمز، دستاوردی است که توان نظامی برای ما به ارمغان آورده و تثبیت آن، می‌تواند سکوی جهش اقتصادی برای نسل‌های آینده باشد.

نویسنده: مهدی آقابابائی

خاکریز من

در شرایط حساس کنونی، آگاهی از اهمیت راهبردی تنگه هرمز به عنوان شاهرگ حیاتی اقتصاد جهانی و تسلط ایران بر آن، یک ضرورت ملی است. پیشنهاد می‌شود هر ایرانی با مطالعه منابع معتبر و تماشای مستندهای مرتبط، درک عمیق‌تری از جایگاه این آبراه استراتژیک پیدا کند.

مطالعه کتاب‌های تخصصی: کتاب «جنگ سرد ایران و آمریکا: نظریه‌ای برای فهم ژئوپولیتیک دنیای معاصر» نوشته سام مهدی ترابی و محمدعلی رنجبر، به خوبی به اهمیت منطقه غرب آسیا و تنگه هرمز پرداخته است. همچنین کتاب «امنیت و مسائل سرزمینی در خلیج فارس: جغرافیای سیاسی دریایی» تألیف پیروز مجتهدزاده، از منابع معتبر در این حوزه محسوب می‌شود.

تماشای مستندهای راهبردی: مستندهای «راز هرمز» و «ماجرای تنگه» با نگاهی به اهمیت راهبردی تنگه هرمز و نقش تدابیر فرماندهان نظامی در صیانت از امنیت و منافع ملی، تصویری روشن از اقتدار امروز ایران در این آبراه ارائه می‌دهند.

مطالبه از نیروهای نظامی و دیپلماسی: مردم غیرتمند در خیابان باید از نیروهای نظامی و دستگاه دیپلماسی کشور مطالبه کنند که با اقتدار کامل بر مدیریت تنگه هرمز نظارت داشته و به نقشه‌های شوم دشمنان مستکبر بر این آبراه ملی پایان دهند.

ایران به عنوان ابرقدرت حامی مظلومان جهان، باید با اتکا به توانمندی‌های خود، امنیت این شاهراه حیاتی را تضمین کند.

رواق قدردانی

امشب نوبت قدردانی از کسانی است که در این شب‌ها، با ایده‌پردازی و نگارش جملات ناب درباره ولایت بر روی پلاکاردها، به تجمعات شبانه روح و معنا می‌بخشند. آنان که با قلمی متعهد و ذهنی خلاق، مفاهیم عمیق ولایت‌پذیری و عشق به رهبری را در قالب کلماتی کوتاه اما تأثیرگذار، به دل مردم می‌نشانند و پیام امت مبعوث را به تصویر می‌کشند.

ضمیمه چندرسانه ای نشریه موکب:
https://eitaa.com/mokebrasane